

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

A0701

a2 - a4

Romantisk segling....

Vid denna tid hade jag redan en halvfärdig sommarstuga på en udde i Västra Lägern. Jag hyrde en obestämd tomt av herr Lindgren, bonde och ägare till udden. Han ville ha 50 :-varje år i hyra - 45 för själva marken och 5 för att jag körde folkvagn på gräset och minskade kobetet.

Nu skulle katamaranen till stugan men jag vågade inte köra över udden med en livsfarlig last på taket av den lilla bilen. Alltså lastade jag av där "stora" vägen går intill sjön söder om om udden. Här skulle jag montera ihop min skapelse och segla upp till stugan. Det skulle bli en kort seglats i en båge - en baggis för en snabb katamaran med lite lagom vind från norr.

Innan jag monterade ihop alla delar körde jag upp bilen till stugan och gick tillbaka med skiftnyckeln i högsta hugg. Allt gick som smort och beräknat - åtta bultar fäste skroven till däcket, rodren hakades på och flytetyget sköts ut halvvägs i vattnet. Masten stod fritt på däcket och stagades med linor från toppen till alla fyra hörnen. Jag hade denna dag endast storsegel - focken skulle komma senare. Man kunde inte ro en katamaran - däremot kunde man handförflytta den med en bräda som man stack ner i vattnet bakom däcket, tog spjörn och använde brädan som hävstång, upp igen och ner under däck dra igen osv...

Så var det klart. Under tiden hade några tveksamma personer samlats utanför Lindgrens gård på andra sidan vägen. Alla hade kommit för att se en tokig sköllärare drunkna i Lägerns djupa vatten.

Jag vinkade glatt - här skulle bondlurkarna få se vad SEGLING var. Det hade börjat blåsa lite mer - bara lagom tyckte jag. Det skulle bli en fin kryss till stugan - bara några slag så skulle jag vara framme.

Seglet åkte upp och Lägerns stolthet tog fart ut över den blå oceanen.

Rätt ut bar det och nu skulle seglet ställas så att jag tog mig fram i 45 graders vinkel mot vinden. Det är det som kallas att kryssa - det ädlaste sättet att lura vinden.

Jag provade åtskilliga vinklar på seglet i kombination med rodervinklingen men den satans båten vägrade följa seglingens teori och rörde sig som en krabba över vattnet.

Samtidigt som den verkade gå i ett visst gradtal MOT vinden, utförde den en sorts kombination av rörelse MED vinden. Jag försökte hjälpa till med min paddelbräda och slet som en vansinnig för att komma runt udden och få bättre vind och bättre kryss men något var fel. Kanske den konstiga bubbla på seglet som envisades med att ligga mitt på, inte där den borde ligga - just intill masten.

Nu började jag svettas i den ökande vinden. Jag försökte slå - vända alltså - men den satans kattan vägrade vända. Den fortsatte på sin krabbkurs mot mitten av sjön - samtidigt som den envisades med en totalrörelse i vindens riktning.

Här måste jag infoga att Västra Lägern är en långsmal sjö i nord-sydlig riktning, något över en mil lång och ca en och en halv kilometer bred. I norra änden finns några öar och den är något bredare där. -----

Men nu djävlar SKULLE jag till stugan! Jag rev ner seglet och började däckspaddla mot vinden, mot stugan. Det var inte lätt att hålla kurs mot vinden, hela tiden ville fanskapet vända hela bredsidan till för att driva så fort som möjligt mot söder.

På stränderna kunde man nu se anmärkningsvärda grupper av vad jag antog vara bönder, fiskare, cyklister, turister från Tranås och annat löst folk. Trots vindbruset kunde jag höra glada tillrop och goda råd angående seglingskonsten. Men bakom udden skulle jag vara ensam.... Till sist lyckades jag vända skutan, slet upp seglet och skulle

med kombinerade hand-och segelkrafter ta mig mot stugan, som nu var en liten prick på land från min utsiktspunkt mitt på sjön.

Men vinden ökade, storseglet började mer likna en spinnaker och farten i krabbgången ökade hela tiden.

Då vände jag och började segla MED vinden - herregud vad det gick undan! Jag hade konstruerat en otroligt snabb båt för segling enbart med vinden - en sentida viking!

Till slut lyckades jag komma in mot land, drog upp båtdjävulen på land och började gå genom en totalt obebodd del av Östergötland. Jag hade på kort tid drivit en halv mil och kunde nu avsluta en lärorik dag med en promenad på närmare en mil.

Tror nu någon att båtromantiken dog? Nej romantik är som virus - nästan omöjlig att ta kål på. Det blev andra båtar, segeljollar, en vacker mahognybåt som jag byggde i Linneskolans källare under sena kvällar. Varje onsdag övade en kör i salen ovanför. Varje gång de tog paus samlades de 20 medlemmarna runt mitt båtbygge och förundrades över romanikens verkningar.

Om denna båt skall jag berätta en annan gång. /alf

E-10

a7 - a6.

Ännu en dråplig historia! Du skulle kunna sälja dem som kåserier till någon tidning! Gjorde du kaffeved av "kattan" - eller vad hände med den?

Det är varmt och soligt idag. Måkan ropar att jag genast ska komma ut i trädgården.

Ebbe

A0702

a4 x a5

Om båten tänker jag berätta ... men nu är jag så djävla arg så jag spricker snart.

I två timmar har jag försökt göra något vettigt av en artikel i SmålandsTidningen..... och den satans datorn bara djävlas.

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

Alf Gruvö har även tillverkat de beslag som finns på båten. Här ser han på att skruva fast ett sådant.

Händighet är en egenskap som i högsta grad utmärker folkskollärare Alf Gruvö i Eksjö. Inte nog med att han tillverkat möblerna i det egna hemmet på Ingenjörsgatan 10, utan nu håller han på att bygga en segelbåt, som snart nog kommer att befara Västra Lägern, och det är sannerligen ingen vilken segelkanot som helst.

I källarvåningen på Linnéskolan startade magister Gruvö sitt eget lilla "skeppsbyggeri" i oktober månad i fjol. Där har han sedan tillbringat en god del av den fritid som stått till hans förfogande. Efter skolans slut i juni har han naturligtvis även kunnat avsätta en del dagtid. Och resultatet är en formvecker och stabil segelbåt som inom den närmaste tiden kommer att sjösättas i Västra Lägern, invid vars vackra ständer den seglande magistern har en sommarstuga.

☆ Järnköl på 100 kg

De viktigaste data för segelbåten omfattar att båten är 4,5 meter lång, 1,7 meter bred och har en järnköl på 100 kg. Segelytan är 9,5 kvm. Bordläggningen är i specialmahogny och limmad enligt s. k. listkravell.

Masten är 6,5 meter lång och limmad i tre delar. Den var f. ö. ett särskilt problem men den händige "skeppsedaren" klarade även den detaljen. För att inte masten skulle bli för tung fick han göra den ihållig, vilket han ordnade medelst plywood och olika sorters lister.

Spanten och stäven är formlimmade i stället för formsågade. Detta innebär att dessa viktiga detaljer på båten är mycket starka och dessutom betydligt lättare än de form-

sågade. Att ribbar är i koppar och beslagen i mässing behöver väl knappast påpekas.

☆ Modern blekinge-eka

Båttypen är en s. k. blekinge-eka i moderniserad form. Formgivare är John Svensson i Trelleborg vars ritningar legat till grund för bygget. Sittbrunnen kommer vidare att kompletteras med två hängfåtöljer samt några andra sittplatser. Säkertligen kommer den att kunna bära 7-8 personer, varför det alltså blir god plats för den gruvöska familjen. I färdigt skick kommer båten att väga mellan 350 och 400 kg.

Varvsbygd går en dylik båt löst på omkring 3.500 kr, förklarar hr Gruvö, som vidare avslöjar att hans kostnader stannar vid mellan 1.300 och 1.500 kr. God arbetsförtjänst alltså!

☆ Flera båtar tidigare

Folkskollärare Gruvö är inte helt nybörjare när det gäller båtbyggeri. Åtminstone två båtar har han tidigare tillverkat. Det första försöket slog inte så väl ut. Det andra - en tremeters segeljolle - lyckades han dock fint med. Med den trafikerade han sedan den milslånga Västra Lägern.

Segeljollen var dock i månsta laget för att familjen skulle få hygglig plats. Därför kom hr Gruvö på tanken att bygga en ny segelbåt. Och nu är den snart färdig för sjösättning.

Under sitt tragna och ofta alltså arbetsamma arbete har han haft mycket nytta av en egenhändigt tillverkad cirkelesåg med ställbart bord. Denna i sin tur tillverkade han för att kunna göra möblerna till hemmet!!!

Hvst

Han var hörbygrabb, son till en juvlerare? Gulin? som hade affär vid sidan av konditori Svea? vid torget.

TRYCKIMPREGNERAT.

-Nu är det färdigt, sa Ruben, min granne, när vi möttes vid tomtgränsen. -Vi hämtar i dag.

Det som var färdigt var ett parti furuvirke som nu var tryckimpregnerat i Tenhult. Vi skulle båda ha altangolv och Ruben ville inte betala för något som han kunde få billigare på annat sätt - och jag hängde med.

Ruben var polis (han är död sedan ett par år), kände alla människor, var otroligt hjälpsam och snäll - och avskydde byråkrater och regler. Mer om detta senare.

Vi hade hämtat virket vid en såg med en lastbil som Ruben lånat på VL-Åkeriet. Ruben lånade alla sorters maskiner där, bulldozers, grävmaskiner och annat som behövdes när man bygger hus. Sen ville han att jag skulle köra - bilar alltså - särskilt utanför stan där alla inte kände igen honom.

Att köra lastbil känns ovant. Man sitter som på en pall med ett rör som sticker upp ur golvet mellan benen på en. På röret sitter ratten, vid sidan finns en svart pinne med knapp - växelspaken. Även om pedalerna sitter i normal ordning känns det ovant. Man måste dubbeltrampa när man växlar - en mystisk kombination av pedaler och spak - och det låter hemskt i början. Och det skakar och vibrerar...

Nåja - det var inga större problem med att leverera virke i Tenhult. Det var hämtningen...
- Jag lånar en bil till i eftermiddag, sa Ruben. OK, sa jag.
Mellan två och tre tutar det vilt utanför mitt hus. Ruben har hämtat bil. På gatan får jag en chock.
Han kommer med en LITEN ynkelig PAKETBIL - så förefaller den mig.
-Men för helvete Ruben! Det här går aldrig. Det får inte plats. Vi hade ju en mycket större bil när vi....
-Ja för fan men det var bara den här

Mitt huvud värker och... Kan du läsa den här bilden? Hur lång tid tar det ladda ner? En annan gång...

/alf

E-11

Du menar förstås a4 x b5(ej a5). Mitt drag: c6 x b5.

Jo, din bild av tidningsartikeln kom fram. Det tog kanske en halv minut att ladda ner den. Tyvärr fick du inte med fotot av båten.

Vilket år är den snirklade artikeln skriven? Den doftar: då-tid, landsort och äldre skribent. Det är ingen kritik utan mera ett konstaterande och en gissning.

Inger har semester de tre sista veckorna i juli. På lördag kör vi till Undenäs. Om du vill, telefonschackar vi.

Ebbe

A0703

Lf4 - e5

Just nu har jag gått över till Works - det satans Netscape har nu två gånger förstört det jag skrivit när jag försökt att sända. Man blir djävligt sur när man skrivit en timme och blir av med allt sammans...

Artikeln skrevs 61 - nästan 40 år sedan. Man skrev så på den tiden - åtminstone i lolakblaskor. Visst doftar den som du säger!

Båten har en historia som ännu inte är slut - har jag kommit på idag. Återkommer..

Kattan blev mycket riktigt kaffeved, men det var den nye ägaren till min sommarstuga som högg sönder den.

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

kvar. Det går säkert bra skall du se. Dom här små är starka som fan! Som små islänningar. Och du! Den har dubbla bakhjul! Du kör!

Jag hoppar in och granskar instrumenteringen. Det är som att vara nybörjarpilot på Viggen...

Vi skrapar igång. Ruben berättar episoder ur de sjöar av händelser han varit med om och tiden går fort. Efter tre kvart rullar vi in på Impregneriet i Tenhult, glatt tutande. Det är Ruben som tutar för att snabbt få fram killen som han känner på denna plats.

Nu följer en avsides palaver där varor eller pengar verkar att byta ägare. Jag håller mig i bakgrunden. Nu vinkar killen - Hämta virket!!

En stor truck rullar ut ur ett magasin med ett jättepaket, drypande vått virke, lastat på någon sorts pall och omgjordat med stålband. Men visst är det mycket längre än bilen..? Föraren snurrar runt och tar sats med kurs på vår lastbil. Försiktigt sänker han lasten över flaket, sakta, längre ner - men flaket följer med ner ... däckan börjar bli platta ...och NU LYFTER FRAMHJULEN!

-Gode Gud.. Jag blundar.

-Ja men för helvete! skriker Ruben till truckmannen. Du måste lägga det närmare förarhytten! Opp igen! Fortsättning följer..
/alf

E-12

Järnvägar! Nå, det får bli: Lc8 - d7.

Juvelerare? Du menar nog Branning. Kaj heter den äldre och Bertil hette den yngre sonen (han dog i våras).

Den festliga historien om det tryckimpregnerade virket har jag hört tidigare - men det var kanske muntligt. Nå, den tål att återberättas och så får vi den ju nu - i tryck.

Har röjt i trädgården idag och känner mig helt slut. Orkar dock med ett besök i vitshusboden:

Chrusjtjev ville vid statsbesök alltid lägga en krans på "Den okände

soldatens grav". Så även i Danmark/Köpenhamn, vilket orsakade bryderi på UD: man saknar en dylik grav i Danmark. Då kläcktes en idé, ett förslag: Krusse behärskar inte det västerländska alfabetet; vi för honom till en annan praktfull gravvård, förslagsvis tonsättaren Carl Niensens! Krusse visade sig emellertid vara mera alfabetskunnig än man trodde: "Detta är inte den okände soldatens grav. Det är Carl Niensens".

Ministern fann sig dock snabbt: "Jo, men som soldat var han helt okänd." Ebbe

A0704

f3 - f4

Visst var det Branning. Hur kan man få detta till Gulin? Verkligen duktigt. Var Svea rätt?

TRYCKIMPREGNERAT del 2

-Ja men för helvete! skriker Ruben till truckmannen. Du måste lägga det närmare förarhytten! Opp igen! Truckmannen skakar på huvudet, men gör ett försök. Han har en stark truck och när han svänger paketet mot förarhytten hoppar bilen några decimeter framåt. Men alla hjul kommer ner på marken...

-Det går fin det här, säger Ruben. Och ännu bättre när vi satt oss och bättrat på balansen.

Det finns naturligtvis inga riktiga rep i denna bil och jag glömde mina egna i upphetsningen. Vi hittar några snören som vi slår om tråpkassetet - f ö är det stålbandat och vi kan troligen inte åka fort.

Vi vinkar glatt när vi styr ut mot stora vägen. Alla som kan göra sig lediga springer ut och beundrar. Truckmannen har lagt ner huvudet på ratten.

Alldeles utanför grindarna börjar den branta tenhultsbacken. Här börjar det kännas svajigt. Vi kryper fram på tvåans växel och trots hastighetsbegränsningen ser jag i backspegeln hur bilar samlas som på ett snöre efter oss.

-Luta dig fram! Annars tippas vi!

skriker Ruben. Han glider framåt och kommer ner på golvet framför sätet. Jag sitter med huvet framme vid vindrutan - och --- ja det går ju fint det här....

Vi kommer upp till krönet, saktar in ytterligare och låter karavanen passera. Att det finns så många bilar i Småland..

Nästa backe är inte alls så brant och vi behöver inte göra mycket mer än att sitta så långt fram som möjligt. Men det går sakta och alla skall tydligen samma väg som vi. Det är kurvigt, svårt att köra om och 90. Man tutar. Man svär över denna till bil maskerade traktor.

Jag svettas när jag tänker på hur jag själv brukar reagera på rullande löss. Ruben tar det lugnt.

-Satans jäktande, mumlar han... På en raksträcka saktar jag ner igen och ...PANG!

Nu mätte Gud eller kanske Djävulen ha lyssnat till alla utgjutelser som strömmat upp till de båda potentaterna, för bilen sjunker ihop och lutar mot vänster. Det är vänstertrafik detta år och vi är så långt ut på vänsterkanten som möjligt. Det är gott om plats på vägen. Men varför tutar dom? Det är väl bara att köra om!

Ute på vägrenen förstår vi vidden av Makternas straff. Samtidigt som ett av bakdäcken exploderat har stålbanden kring virket GÅTT AV! Otroligt! Hela vägen är full av nerramlade bräder och bakom dem bilar, bilar, tutande bilar.

Vi springer som galna och plockar bräder, röjer upp så att trafiken kan fortsätta. Vi ser på varandra. Vad gör vi nu? - Vi måste välta av hela rasket, säger jag. Ruben ser slagen ut. -Djävla islänningar, mumlar han. Det är inte speciellt svårt att vräka alla bräder i diket och fylla på bortom diket. Till slut har vi klart skepp som Hornblower sa, bilen har rest sig på det hela vänsterhjulet och vi kan fortsätta.

- Jaha - det blir till att ha tag i en ny bil, säger Ruben. Utanför Nässjö kör

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

vi plötsligt i dimma. Kylaren kokar!
-Nej nu djävlar! tycker Ruben. -Jag går upp till gården där och försöker få tag i vatten.

Själv börjar jag leta efter saker att ha vatten i, hittar några pilsnerflaskor och går ner mot en bäck som bör finnas en bit bort. Efter några resor har jag fyllt på med så mycket vatten att vi kan åka igen. Men var är Ruben?

Efter tre kvart kommer han.

-Träffade bekanta. Var tvungen att stanna och dricka kaffe. Hade jättegod bullar.

Plötsligt minns han. -Satans djävlar! Jag skulle ju ha hämtat vatten!

Jag låter honom dra sin ramsa medan jag föser upp honom i hytten och låter honom veta.

Klockan är sju när jag stiger av bilen utanför Rubens.

-Nu åker jag till VL och hämtar en ardenner, säger han.

Resten är en svettig och odramatisk historia. Ruben hittade en riktig lastbil, vi åkte tillbaka, lastade på virket och körde hem till Sofieholmsgatan.

Utanför mitt hus var det gott om plats. Halvdöda av trötthet ser vi på varandra. Skall vi ta i dessa satans bräder en gång till?

-Var är knappen, frågar jag. -Där, säger Ruben och trycker. Men han har glömt spärren. Ut och drar ur den. -Tryck NU! Och KÖR!

Flaket tippar och bakom mig rasar i mitt tycke en miljon bräder och lägger sig som en jättelik plockepin-hög mellan huset och gatan. Jag minns inte mer.

För postkontrollens skull: fick du nr 6? Annat nytt: jag har nu en tremånaders prenumeration på Sydsvenskan.

/alf

E-13

Sh5 - f6.

Jo, tack för korrektivet som kom i går redan! Undrar just hur du bär dig åt för att förena våra mail på samma sida. Känn dig nu inte tvingad till en lång, teknisk

utläggning, som jag kanske ändå inte begriper hälften av!

Din historia om det tryckimpregnerade virket är verkligen rolig! Men det var väl inte så roligt när det hände? Det är väl egentligen litet konstigt, att något blir roligt i efterhand - och först då? Vilken av bröderna Branning var det? Kaj eller Bertil?

Konditori Svea ligger vid torget, nästan granne med Brannings - det är riktigt.

Dags att slafa. God natt!

Ebbe

A0705

Le5 x f6

Att tråkiga saker blir roliga med tidens patina stämmer väl rätt bra med satsen att Skadeglädjen är den enda sanna glädjen.

Jag vet inte om det var Kaj eller Bertil som köpte stugan. Han bodde i alla fall i Tranås och hade någon sorts affär där.

Det är ganska enkelt att plocka ihop breven till en fil. Det kan du göra själv - så här:

Öppna Tillbehör > Anteckningar och lägg fönstret som en smal remsa till vänster på skärmen.

Öppna mailprogrammet, lägg det till höger och välj ett brev. Markera den text du vill ha och tryck CTRL+C eller ta Kopiera i Redigera-menyn.

Gå över till Anteckningar och tryck CTRL+V (Redigera>Klistra in)

Det är bara att jobba på....

När jag har fått in en månads brevväxling i en enda TXT-fil, så sparar jag den och går över till PressWorks, som är ett DTP-program. Där ritas jag ramar, som jag sen kan "ösa ner" TXT-filens text i. DTP=Desk Top Publishing. I andra ramar kan jag lägga bilder. Mycket enkelt, min käre Watson.

Jag hade tänkt att lägga hela programmet med alla filer på en CD för att ha som backup. Du vill kanske ha programmet och filerna?

Nu skall jag leta efter schackprogram på nätet - grannens grabb borde ha något att öva på.

-Krusse och den okände soldaten var bra!! Sydsvenskan serier är värda pren-priset. Jag ÄLSKAR Kalle & Hobbe!

/alf

E-14

Dd8 x f6.

Jag tar gärna emot programmet PressWorks.

Jag är litet nyfiken på vem som köpte din stuga: Kaj eller Bertil. Kaj är född 1931, ungefär lika lång som du, litet svajiga rörelser, tunt spretigt hår. Bertil var född 1934, litet kortare och rundare.

Nu kommer Inger och säger, att hon måste ha datorn.

Ebbe

A0706

Sb1 - c3

CDn hinner jag inte framställa innan du åker till Udenäs - det var väl på lördag?

Njuren har slagit till med halv kraft, och just nu kan jag bara sitta stilla och skriva - inte klippa gräs eller annat kärt kroppsarbete.

I går hittade jag ett bra schackprogram på nätet - Gormit. Känner du till det - skall jag skicka det?

Vem Köpte Sommarstugan?

Se där en fråga som ställt till med ordentligt rabalder i det gruvöska hemmet. Herr Gruvö hävdar med bestämdhet det han säger sig minnas om personen, nämligen:

1. att han kom från Hörby, där hans pappa hade affär, som låg vid Stora torget, mitt emot hotellet. Troligen var det en juveleraraffär.

2. att han nu bodde i Tranås, där han hade egen affär.

Utöver dessa fakta är hans minne ytterst diffust, något som enligt hans hustru Birgit är ett normaltillstånd hos honom.

Birgit anser sig f ö vara säker på att köparen hette Gulin och att hans pappa hade herrekipering i antingen Hörby eller Höör. Hon minns tydligt att hon sett detta namn på en klädhängare av ljus björk och att hon har en säker koppling mellan

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

detta namn och en sommarstuga vid Lägern.

Hon hävdar att hennes minne är att likna vid en databas, där aldrig något strömavbrott ställt till med något.

När vi besöker hemmet haglar argument, tillvitelser och invektiv mellan dem och det är svårt att få säkra besked.... Vi fick inte heller fotografera någon av dem - enligt fotografen turligt, eftersom filmen troligen brunnit upp.

Vi har hört namnen Branning och Gulin och går direkt in på nätet på bizbook.se.

Branning är ett namn som ger svar direkt, Bertil har tydligen affär, men absolut inte i Tranås.

Gulin är en stor släkt, vars medlemmar i affärskretsen verkar att bilda en ring, där Tranås ligger på största möjliga avstånd.

Frågan kvarstår alltså. Vem köpte stugan? Kanske kan våra läsare ge tips - fanns det en Gulin i Hörby?

/alf

E-15

Ld7 - c6.

Det brådskar inte med CDn "PressWorks"!

Är "Gormit" en schackmotståndare? Måste man ligga inne på nätet hela tiden, när man spelar med/mot denne? Tar "Gormit" mycken kapacitet i anspråk?

Mycket egendomligt att ni minns så olika om sommarstugan! Finns det inget papper på affären?

Någon Gulin känner jag inte till i Hörby (däremot i Göteborg). Det fanns något som hette "Gullbergs herrekipering", som låg på Storgatan, snett emot konditori Fenix. Pojken hette Lasse Gullberg, om jag minns rätt. Andra juvelerare i Hörby var Nyström (Stig och Göran), Kjellquist och Christell. Minns du inte alls, hur "Branning/Gulin" såg ut?

Lider du av njursvikt eller njurstensanfall? Jag har slagit i "Nya familjeläkarboken" och "Doktorn bästa huskurer"; funnit

många goda råd/tips men de känner du väl redan till? Det finns tydligen ett flertal olikartade stenar, som fordrar helt olika behandling.

Ur "Kärringråd och huskurer" läser jag: Det berättas om en man som blev inlagd på sjukhuset i Haukeland och blev opererad för njursten. Han fick med sig stenarna hem och lade dem i skafferiet bredvid en bit extralagrad ost. Några dagar senare tänkte han visa dem för några vänner, men då var det bara en våt fläck kvar av dem. Osten hade, enligt vad som berättas, tagit kål på njurstenarna.

Den gamle postmästaren i Molde fick höra talas om den här historien. Han led också av njursten, och en månad innan han skulle opereras, bestämde han sig för att ge den lagrade osten en chans och satte igång att äta så mycket ost han orkade. Vid nästa läkarundersökning var njurstenarna borta!

"Kärringen" rekommenderar även olika dekokter på Groblad och Johannesört. Slutar försiktigtvis med: "OBS - det är viktigt att uppsöka läkare!"
Ebbe

A-GROMIT

Gormit tar inte stor plats - 3 meg tror jag. Jag bifogar ilen, som jag hämtade på nätet. Det är bara att köra CHESS.EXE så installerar den sig.

/alf

A0706-2

e4 - e5

Mer om Gromit eller som jag trodde - Gormit: Du behöver inte vara på nätet. Det är en bra motståndare direkt på skärmen. Man kan ångra sig gå bakåt. Man kan göra ALLT! När du skrev GULLBERG ramlade bitarna på rätt plats i Birgits huvud! Gullberg var det! Och min själ finns det inte Gullbergare i Tranås enligt tfnkatalogen. Vi har nu enats om Gullberg.

Tack för alla råd. Ost äter jag mycket av ibland. Det här senaste anfaller tror jag orsakades av

äppelcidervinäger - det känns så rent intuitivt. Jag dricker såar av allt möjligt. Snart helt bra igen.

/alf

E-16

Df6 - g6.

Tack för "Gromit"! Än har jag dock inte lyckats lära mig spelet.

Vi hinner nog inte komma i väg till Udenäs förrän på söndag.

Ebbe

Tel Udenäs: 0505-202 49

A0708

f4 - f5

Ruben, min granne, hade fått uppskov med döden åtskilliga gånger. Varför Liemannen hade ett så gott öga till Ruben vet jag inte...

De sista åren blev tunga för honom.

Han hade socker och blev av med ena benet. Protesen blev han aldrig riktigt överens med och därför tillbringade han mesta tiden i det stora huset med att se på TV från sin rullstol.

Han klarade det mesta - t ex laga mat. Ibland på kvällarna tog jag med mig öl och cigarrer och gick in till honom för en pratstund. Vi hade många minnen att diskutera, och Ruben ville lufta sina strider med försäkringsbolag, myndigheter och annan - som vi var helt överens om - MAFFIA.

Även andra hälsade på Ruben. Han hade många vänner, och en av dem var Svenne.

Svenne hade inte med sig öl när han kom, utan betydligt starkare saker. Tillsammans med det som Ruben kunde uppbringa blev det en omfattande samling flaskor...

Denna kväll blir ganska våt. De båda sitter i köket, Ruben plockar fram tilltugg, man dricker, berättar historier och har allmänt trevligt. Man dricker ännu mer, äter lite till och skjöljer ner det hela med mera starkvaror.

Så småningom blir båda lite yviga, svajiga och ordentligt berusade. Ruben tål mycket mer än Svenne - och alldeles för sent kommer Ruben ihåg....

Svenne har en egenhet - han verkar

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

nästan som vanligt ända till en viss punkt i drickandet, då han blir medvetlös direkt.

Nu reser sig Svenne, viftar med glaset - SKÅÅÅÅ! ---- snubblar och faller.

Och han faller framför dörren, DÖRREN ut till vardagsrummet..... Ruben blir kall och nästan nykter.

Man kan ju inte väcka den satans Svenne när han slocknat!! Och han ligger framför dörren! Och klockan är 11! Och jag kommer inte åt telefonen! Satans alla helvetes djävlar...

Ruben försöker DRA undan Svenne, nu en hundra kilo tung geléklump. Ruben sparkar på honom med sitt friska ben. Han tappar upp vatten och häller det över honom..

---Ett tag tänkte jag sätta eld på den djävulen, sa han långt efteråt.

Dagen efter kommer hemjälpen framåt 11.....

Svenne sover fortfarande, Ruben är halvdöd av ilska, trötthet, m m.

Svenne hälsade aldrig på mer...

/alf

E-17

e6 x f5.

Ännu en märklig historia! Som väcker några frågor: Var Ruben ensamstående? Vad hade han sysslat med? När dog han och hur gammal blev han? Var det han som drack träsprit, parfym och andra konstigheter - eller var det en annan granne?

Idag var jag tvungen att åter klippa gräset. Blev ordentligt trött och fick ont i ryggen. Vi kommer nog inte iväg i morgon heller.

Fem rätt på V75:an. Ingen utdelning. Ebbe

A0709

Sh3 - f4

Snabbt - innan jag lägger mig: Ruben var polis. Hans hustru hade dött några år tidigare. Det är väl ca tre år sedan han dog. Jag minns inte hur gammal han blev.

Det var grannen mitt emot, Blomstrand, som hade problem med spriten - eller rättare sagt hans hustru hade problem med Inges

sprit.

Ha det skönt i regnet!

/alf

E18

Dg6 - g5.

Klockan 00:07! Hvi gör du uppe vid denna sena timme?

Kanske vi kör i morgon - kanske inte.

Ebbe

A09-2

Sf4 x d5

Ja, ibland blir det sent - så även denna kväll. Har du fått igång Gromit? Det är ett helt fantastiskt program. Kanske inte för att det enkelt lyckas vinna över mig, utan för att det är så litet och innehåller så mycket.

Måste vara skönt att inte vara säkert planerad - så har det nog aldrig varit här - fast det är ju inte jag som bestämmer.... GodNatt

/alf

E19

Dg5 - d8.

Det här måste vara ett av mina sämsta partier.

Nej, jag har inte tagit mig tid med Gromit ännu. Kanske nu.

Vi kom inte iväg idag heller. Nu siktar vi på morgondagen.

Ebbe

A10

Sd5 - b6

Sämsta? Det är väl ganska jämnt eller hur?

På min mors sida härstammar jag från rövarna på Hallandsåsen, från den tid då åsar skilde regioner åt.

En av mina sentida släktingar bodde i en liten stuga högst uppe på åsen bland hedar och snåskog i närheten av Lya. Han hette Jöns, var snål och lat -en kombination som gav upphov till många historier.

Den här historien skall helst berättas men du får väl tänka dig att det är Roffe Bengtsson som talar.

Jöns bodde ensam i stugan och hade långt till grannar. Han levde billigt, åt mest bröd och havregrynsgröt. Pensionen hämtade han ut men ville

inte köpa brännvin, det kunde man bättre göra själv.

Eftersom han var lat kokte han sin gröt i stora kitteln - då räckte det minst en vecka. Visst blev den segare och segare och på somrarna, när det var riktigt varmt, var det svår att hålla den kvar i grytan.

Nu är det sensommar och det har gått åtskilliga dagar sedan "nykokedagen" då gröten slank ner som ett skott. Jöns skarpar ut det sista på en tallrik och häller på lite mjölk. Sätter sig och tar en sked. Men detta är FÖR äckligt...

Han lägger skeden, reser sig och går muttrande runt i stugan. Jöns brukar ofta tala för sig själv - ibland kan han vara en hel teaterföreställning. Så sätter han kurs på skåpet..

-Nu du Jönsen lille. Ser du va ja gör nu? Nu går jag fram ti skåpet här å.. Ser du den här flaskan? Å vet du va som e i na ehh? Jo du de guds rena brännvin de! Ser du så klart de e. Å de luktar...

Jöns hämtar ett spetsglas och sätter sig vid bordet.

-Ser du va ja gör nu Jöns? Nu häller ja upp en redi sup... å vet du va? När du har vatt dukti å ätet opp all gröten.. ja då du! Då får du drecka opp den här supen.. A nej! Stopp! Ente förren de e ätet..

-Ja men bara en liten..

-Nej har ja sagt. Här ska ente dreckas i onödan. Nu äter du opp först.

Jöns bråkar med sig själv men motvilligt börjar han äta av den superäckliga grötmassan - medan han grimaserar och förvrider ansiktet som den värsta Shakespeare-skådespelare. Han stånkar och stönar och vrider sig på stolen.

Till slut är fatet tomt. Jöns rapar, tittar på flaskan och glaset.

-Nu de Jönsen lelle..Nu har du vatt redit dukti... Ätet opp all den äcklia gröten.. De skulle inte vem som helst ha gjort. Nä du... Nu ska vi se.. Du vill väl ha din sup nu va?? Jöns nickar ihärdigt.

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

Han tar glaset -- *men halvvägs till munnen tar han flaskan i andra handen och håller tillbaka supen!* --He hehe.. Jo du Jönsen lelle. Nu lura ja dej allt! Du ska ente va så satans dum å gå på allt som man säger...
/alf

E20

Ta8 - a7.

Nej, det är inte "ganska jämt". Jag tror att du har satt in "Gromit" emot mig!

Det var en förskräcklig "Jöns"! Har din mor berättat den historien för dig? Är den trovärdig, menar du? När skulle Jöns ha levat?

Här har det regnat hela dagen. Och det lär fortsätta. Inte så kul att ev bli "inregnad" i en sommarstuga. Kanske åker vi till Köpenhamn i morgon i stället. Men nej - förmodligen inte.

Ebbe

A11

h2 - h4

Nej, jag har inte satt in Gromit mot dig - inte ens testat att sätta upp pjäserna och kolla vad HAN skulle göra. Jag tycker nog att det skulle kännas lite märkligt och föga tillfredställande....

Jöns dog någon gång i mitten av 1900-seklet - tror jag. Har liksom aldrig funderat över det. Det var Kalle Palmgren, gift med min yngsta moster, som berättade historien. Jag tror inte ens att Jöns hörde till min mors släkt, men det kan kvitta. Fakta lär stämma: Havregryn, hembränt, lat, snål, ensamhet... Sådana här historier är sublim tragik, eller hur man skall uttrycka det. Jag har alltid tyckt att tragedier är komiska och komedier tragiska.

1964, på hösten, drabbades Småland av den värsta stormen i s k mannaminne. Jag höll på att bygga hus det året, arbetade varje ledig timma, och hade hunnit så långt att taket var lagt till hälften -ja alla

bräder var påspikade, men det fattades några meter papp längst upp.

Som tillfälligt skydd hade jag rullat ut plastfolie, som hölls på plats med en massa lösa bräder. Ruben hade byggt sitt hus ett år tidigare - hela första våningen var klar och på lediga stunder höll han på att inreda vinden.

Någon gång vid ettiden denna natt vaknar jag av regnet, och det hemska dånet av storm. -Taket! Hur i alla h...skall detta gå? Skulle allt blåsa bort?

Jag klär mig snabbt, tar på regnkläder och kör VW-bubbla till byggplatsen. Bilen svajar i blåsten. Gatorna är fulla med nerblåsta skyltar, trädgrenar och annat skräp. Tänk om hela huset har gått åt helvete?! Det är ju bara en stomme med tak - det finns inga väggar och ...Har jag stagat det ordentligt?

Det blåser från sydväst. Framme vid huset ser jag i strålkastarskenet alla mina takbräder ligga spridda över hela gatan. Plastfoliebitar glimmar i träd och staketpinnar, där de fastnat. -Herr djävlar - ligger pappen kvar? Jag sliter som en dödsdömd slav. Upp för stegen med tunga murblock, med ny rulle plastfolie, hammare och spik, fler bräder. Det blåser så allt måste förankras med betongblock. Bräder, plast, vertyg - allt måste vila med block över sig. Jag kravlar över taket som en krabba och släpar med mig grejor. Det går inte att gå upprätt - vinden är för hård.

Underligt nog har ögonen vant sig vid mörkret - ibland lyser bilar upp scenen från nässjövägen en bit bort. Jag måste spika fast plast, bräder - men inte blåsa bort. Det regnar intensivt i skurar, jag är genomvåt men svettas ändå.

Nu har jag tvåmetersrullen med folie vid kanten. Jag måste hålla mig med en hand i takkanten - i byarna är det annars risk att jag blåser bort. Jag ligger på mage över rullen och börjar spika fast en bräda över den. Måste ändra grepp och

tag.... Rullen far i väg.. 50 meter plast och taket är 17 meter..-Gode gud vad det smäller och piskar.! Men den sitter fast!

Jag kryper längs den, drar bräder och betongblock, spikar och spikar.. Ibland låter det som ett eko av hammar slag men man kan höra vad som helst i denna vansinniga storm. Till slut är jag nöjd. Jag har trotsat vädrets makter. Huset står kvar. Bräder är täckta med plast. Dödstrött åker jag hem.

Dagen efter träffar jag Ruben.

-Ja fy tusan vilken satans storm.. Jag hade precis somnat när IngBritt väckte mig och klagade över att ett fönster stod och slog däruppe.

-Du måste gå upp och stänga tjtade hon.

-Ja jag rantade upp och mycket riktigt, det var inte haspat ordentligt så det gjorde jag. Men tror du inte att hon väckte mig igen! Ruben. Ruben! Du måste stänga det evinnerliga fönstret! Det står och slår hela tiden!

Nu hade jag hunnit bli riktigt arg. Inte fan kunde jag se annat än att fönstret var stängt, men var det så att hon skulle djävlas, så... Där låg en hammare och spik och så djävla arg var jag att jag spikade fast det satans fönstret i karmen. Och tror du inte att hon tjtade för tredje gången! Visst var det något som dunkade och slog. Men då sa jag att detta djävla fönster kan min själ inte stå och slå - för det är ordentligt fastspikat.... Sen sov jag hela natten.. Hur har det gått för ditt hus?

- Jo jag var här och spikade fast plast hela natten....

Man kunde nästan se vad Ruben ätit senast genom den vidöppna munnen...

/alf

Ebbe i Undenäs - schack på telefon. Han ringer och säger att de måste åka hem för att det varit inbrott..

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

E24/7

Se7 - d5. Så där, nu har hästarna i stort sett bytt plats.

I dag reste Inger och Ingegerd till Berlin. Tillbaka på lördag.

Nu ska jag fortsätta med att sortera upp grejorna på golvet. Det hjälper väl inte att svära?

Ebbe

A24

Dc3 - f3

Nej, att svära hjälper föga men det lättar - och är det enda sätt man som maktlös och utlämnad har att tillgå. Jag är numera dagispersonal med en liten grupp som skall tas om hand på något sätt. Bygger LEGO, är badvakt, går i skogen, ritar, spikar....-hur står dom ut? Naturligtvis för att ungarna är gulliga..

/alf

E25/7

Sd5 - f4.

Nu har jag hunnit knappt halvvägs genom röran. Självrisk: 2 500 kronor.

Ebbe

A25

Df3 x b7

När jag tänker på dig och alla andra som drabbas av dessa satans ansvarslösa, hänsynslösa varelser som stjälar och förstör utan en enda tanke i huvudet än sin egen fördel - ja då knyter det sig i mig och jag skulle vilja döda...

Och en del andra skulle man vilja hjälpa stjäla - så konstigt är det. Barnbarn kan få en äldre människa dödstrött.

/alf

E25/7-2

Sf4 x h3.

Jo, moral/etik är ett viktigt ämne. Men det finns inte ens på skolschemat. Kanske lika bra det. Barnen/eleverna upptäcker snart nog livsvillkoren: Vinna eller försvinna. Äta eller ätas. Den enes död, den andres bröd.

Brott lönar sig. Att ljuga lönar sig. Helt klart sitter etiken trångt. Fan vet vart det bär hän med "rättssamhället".

Idag har jag badat i havet. Hos Margit och Thore Lindvall i Friseboda/Olseröd, som ligger några mil söder om Åhus. Trevliga människor. Jag känner inte så många sådana. Är nog litet obegåvad vad gäller "social spänstighet".

Ebbe

Bondemölla i dag...

29 10 15

Internet mail Ebbe - Alf 2000-07

A26

g2 x h3

Så är det kanske nu i skolan, men på mina domäner gällde andra regler. Etik och moral stod kanske inte på schemat men det var något som jag tyckte mig syssla med hela tiden - med skiftande resultat och med skiftande metoder. Å andra sidan - ser man barnfilm/TV osv är allt tämligen gulligt och tjänar som uppfostran till god moral och god etik. Nu kallar verklighetens barnbarn...

/alf

E26/7

Lg5 - h4.

Ebbe

PS Du har tappat stilen: skriver småstilt igen!

A26-2

Sb6 - d7

Jag undrade just över dina drag, men nu har jag fått en förklaring. På mitt bräde stod kungen inte i löparlinje med tornet - och hur det kan komma sig skulle man kanske kunna fråga vissa småbarn som klänger på mig som iglar.

Nåja - jag klarar nog både dom och dig! Det kan fortfarande bli intressant!

/alf

E1

Järnvägar! Så långt som till Sd7 hade jag inte räknat. Det är vit vinst, jag ger upp. Och spelar e2 - e4 (om du vill fortsätta spela).

Ebbe

A27

e7 - e5

Men nu när jag just började kämpa för livet - då ger du upp! Var det inte lite tidigt? Klart jag vill spela.

I morgon bär det av till Malmö med smågrisarna, som deras pappa säger. Vi stannar hos Sune till sen söndag för att sen ta emot nästa familj, Pia m m söndag kväll eller måndag. Jag känner mig som en blomlig disktrasa...

/alf

E2

Sg1 - f3.

Det får bli något ur vitshusboden idag:

Två grabbar i tioårsåldern var ute och gick. Den ene blev irriterad på kompisen, som hela tiden gick och vaggade med kroppen: "Kan du inte gå som andra människor?" - "Nä", svarade hans kompis. "Det är för att min pappa är sjöman." - "Jag skall säga dig, att min mamma är grammofonstjärna och jag har inte märkt nåt för det, märkt nåt för det, märkt nåt för det . . ."

Ebbe

A31

d7 - d5 ...nu gör jag väl det lätt för dig.....?

Hur har det gått med din inventering av stulna saker? Blev ni av med mycket? Har polisen några spår som dom gör något åt? I dag kommer stockholmsfamiljen. Hoppas att det ändå skall gå att få

en meditationsstund på morgonen....

Tyvärr kan vi inte samåka till Hörby på klassträff. Resan skall kombineras med att jag lämnar Birgit i Tjörnarp och sen skall vi ligga över där. Det är som vanligt... /alf

E3

Ett bra drag! Jag gör sammaledes: d2 - d4.

Jag ska berätta om inventering, värdering och utredning, när de är klara. Förmodligen kommer jag att installera larm. Det lär gå på 7-8 tusen kronor. Väl investerade pengar, menar försäkringsmannen: tjuvar undviker till 90 % hus, som har dekalen "Larmskyddat".

Den 15 september är det samtidigt bok- & biblioteksmässa i Göteborg. Och Inger behöver bilen! Hur kommer jag till Hörby? Kanske kunde jag lifta med dig till Hörby. Åka med Göran till Lund och kinesa hos honom eller hos Jens. Dagen efter: tåg till Osby. Kan det vara ett alternativ?

Ebbe